

РЕШЕНИЕ

№ 2123

гр. София, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 18.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **1355** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба подадена съвместно жалба от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД, чрез процесуален представител юрк. П. С., срещу Решение № Ж-1112/22.12.2023 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/Комисията/, с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 ЗЕ, във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, Комисията е дала на жалбоподателите следните задължителни указания: в седемдневен срок от получаване на решението да удовлетворят искането на Ц. В. Д. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови за обект офис б, с ИТН 4181838, находящ се на адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] като в същия срок след изпълнение на т. 1 да уведомят КЕВР за предприетите действия.

По подробно изложени в жалбата доводи за незаконосъобразност на посоченото решение, се иска отмяната му. Конкретните съображения се свеждат до това, че актът е постановен извън материалната компетентност на регулаторния орган, при неспазване на установената форма за издаването му, при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, в противоречие с приложимия материален закон и целта на закона. Излагат се аргументи, че заинтересованата страна по делото към датата на влизане в сила на изменението и

допълненията в ЗЕ, ДВ, бр. 57 от 2020 г., получава електрическа енергия за небитов клиент с оглед предназначението на самия обект – "офис", по смисъла на § 1, т. 33а от Допълнителните разпоредби на ЗЕ. Според оспорващите КЕВР правилно в своето решение излага мотиви, че съгласно чл. 10, т. 1 от Общите условия на Е. клиентът трябва да използва електрическата енергия според предназначението на обекта – битов или стопански, а видно от приложеният към административната преписка нотариален акт – предназначението на имота обекта е стопанско. При тези данни жалбоподателите възразяват срещу становището на Комисията, според което предназначението на обекта е ирелевантен факт. Двете дружества не споделят изводите на КЕВР и считат, че именно предназначението на обекта определя и вида на клиента – битов или небитов, тъй като в ЗЕ и подзаконовите нормативни актове по прилагането му липсва процедура, която да регулира процеса по промяна предназначението на обекта. Посочват, че такива норми се съдържат в ЗУТ и че това е нормативният акт, който е приложим при промяна на предназначението, доколкото клиентът следва да използва обекта си по предназначение. Допълнително в жалбата се акцентира, че заинтересованата страна – Ц. Д., е уведомена, че след 30.09.2020 г. снабдяването с електрическа енергия до обекта ще бъде прекратено и че ако след тази дата все още не е избрала доставчик на свободния пазар, то Е. ЕС, в качеството му на търговец ще продължи да осигурява доставка на електрическа енергия до обекта, но по свободно договорени цени по типови договори. През 2021 г. клиентът е уведомен за изтичане на типовите договори и преминаване към доставчик от последна инстанция от 01.07.2021 г. С оглед на това, считано от 01.10.2020 г. клиентът е започнал да купува електрическа енергия от свободния пазар, поради което било недопустимо КЕВР да се намесва в гражданските правоотношения между страните. Жалбоподателите подчертават, че с тази намеса КЕВР на практика определя финансовите условия за извършване на периодичните доставки по регулирана, вместо по пазарна цена. В жалбата се излагат съображения и за това, че Комисията не е изпълнила указанията в отменителното решение на ВАС по адм. дело № 1447/2023 г., при което отново е издала незаконосъобразен акт. Оспорва доказателственото значение на цитираното в решението на КЕВР Удостоверение от 28.11.2023 г. за облагаеми имущества и декларирани данни по Закона за местните данъци и такси. По изложените доводи се претендира отмяна на Решение № Ж-1112 и връщане на преписката на административния орган със задължителни указания по прилагането на закона, евентуално решаване на въпроса по съществуване. Представени са кратки писмени бележки. Претендират се разноски.

Ответникът – КЕВР, редовно призован, се представлява от юрисконсулт Д., който оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателите юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Заинтересованата страна – Ц. В. Д., редовно призована, не се явява и не се представлява в производството по делото.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не изразява становище по основателността на жалбата.

Административен съд - София-град, III отделение, 75-и състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Заинтересованата страна Ц. В. Д. е небитов клиент на "ЕВН България

Електроснабдяване" ЕАД и "Електроразпределение Юг" ЕАД за обект с ИТН 4181838, представляващ "офис-б", находящ се на адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] закупен с Нотариален акт за покупко-продажба № 733, том IV, рег. № 6509, дело № 589 от 06.10.2017 г. По документа за собственост обектът представлява офис № 6, находящ се на горепосочения адрес, с площ от 67, 55 кв. м., състоящ се от работно помещение, две тераси, кабинет, коридор и тоалетна.

На 19.12.2017 г. "ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД и "Електроразпределение ЮГ" ЕАД сключили с Ц. Спогодба № 7369106 относно валидността и действието на договорите при Общи условия за разпределение и доставка на електрическа енергия и срокът и начините за плащане на текущо разпределената и консумирана електрическа енергия.

На 25.01.2022 г. Д. поставила искане до "ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД за промяна на статута ѝ на клиент от небитов на битов.

В отговор на "ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД от 03.02.2022 г. е посочено, че искането не може да бъде удовлетворено, тъй като са необходими промени в предназначението на обекта по реда на ЗУТ.

На 21.02.2022 г. е депозирана жалба от Ц. Д. с вх. № Е-11ИН-00-138 по регистъра на КЕВР.

На основание чл. 142 и чл. 143 от Наредба № 3 с писмо от 16.03.2022 г. Комисията е изискала становища от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД.

На 28.03.2022 г. „Електроразпределение Юг“ ЕАД е посочило, че е предоставило информацията, с която разполага на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и отговор по същество ще бъде представен в КЕВР от страна на електроснабдителното дружество.

На 29.03.2022 г. е постъпило становище от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, според което обектът е заведен в системите на Е. като "офис". Жалбоподателката е небитов клиент, поради което се налага промяна на предназначението на обекта, за да бъде удовлетворено искането ѝ.

След приключване на административното производство Комисията се е произнесла с Решение № Ж-223/26.05.2022 г., с което дала задължителни указания на "ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД и "Електроразпределение ЮГ" ЕАД за удовлетворяване на искането на Д., при което да се извърши промяна на отчитането на използваната от нея електрическа енергия от такава за небитови нужди в енергия за битови нужди.

Решението Ж-223 е оспорено по съдебен ред, като с Решение № 8353 от 11.08.2023 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 1786 от 2023 г. същото е отменено.

Решаващите мотиви на касационната инстанция се основават на становището, че промяната на категорията на клиентите не може да се основава на обявеното от тях потребление, а следва да се свързва с обективно съществуващи данни относно вида на потреблението. При това административната преписка е изпратена на КЕВР за ново произнасяне по жалбата на Ц. Д., при което да се изискат доказателства във връзка с твърденията, че обекта „офис – б“ се ползва за жилищни нужди, както и че са предприети действия за промяна на предназначението му в жилище. Комисията следвало да даде изиска от жалбоподателката да поясни конкретните причини, наложили промяната, като представи съответните доказателства в подкрепа на

твърденията си.

В съответствие с дадените указания със Заповед № 3-Е-323/31.10.2023 г. на председателя на КЕВР е определена работна група със задача - при спазване на задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на Решение № 8353 от 11.08.2023 г. на ВАС, да разгледа и анализира жалбата на Ц. Д. срещу „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД. С писмо от 01.11.2023 г. работната група е изисквала становища от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД.

Такива са постъпили на 08.11.2023 г. С тях електроразпределителното и електроснабдителното дружество са уведомили Комисията, че считано от 06.11.2023 г., за обект с ИТН 4181838, цените за фактуриране ще бъдат променени от битови на небитови. Нов доставчик на клиентката ще бъде „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД - доставчик от последна инстанция, за което същата е уведомена писмено.

По административната преписка е представен допълнително документ - Удостоверение за облагаеми имуществата и декларирани данни по Закона за местните данъци и такси от 28.11.2023 г., издадено от община Б., което Комисията възприела като явно доказателство, че предназначението на процесния обект с ИТН 4181838 е за жилище, ползва се за жилищни нужди и може да се приеме, че нуждата, която се задоволява със закупената електрическа енергия, съответства на предназначението му, а именно за битови нужди.

В проведеното на 22.12.2023 г. закрито заседание на Комисията са присъствали членовете на работната група съгласно Заповед № 3-Е-323/31.10.2023 г. и по т. 2 от дневния ред, след проведено обсъждане, е приет изготвения от тях Доклад с вх. № Е-Дк-1527 от 15.12.2023 г.

Последвало е оспореното в настоящото производство Решение № Ж-1112 от 22.12.2023 г., с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 ЗЕ, във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г., Комисията е дала на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД следните задължителни указания: в седемдневен срок от получаване на решението да удовлетворят искането на Ц. В. Д. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови за обект офис 6, с ИТН 4181838, находящ се на адрес: [населено място],[жк],[жилищен адрес] като в същия срок след изпълнение на т. 1 да уведомят КЕВР за предприетите действия.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалба е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок, от надлежни страни – адресати на дадените с акта задължителни указания, които имат право и интерес от оспорването.

Разгледаната по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното Решение № Ж-43/19.01.2023 г. е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона писмена форма, при спазване на материалния закон и липса на нарушения на административнопроцесуалните норми. Видно от приложената и приета от съда административна преписка, КЕВР е изпълнила нормата на чл. 142 и сл. от Наредба № 3. Спазено е изискването на чл. 35 от АПК, като Комисията е събрала всички относими доказателства. Изпълнени са указанията на съда, като при новото произнасяне по жалбата на Ц. Д. Комисията са изследвани съществуващите данни относно вида на потреблението и предназначението на обекта в контекста на твърденията, че същият се ползва за жилищни нужди.

Не намират нормативна подкрепа доводите в жалбата, че с произнасянето си КЕВР е надхвърлила правомощията си.

Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 ЗЕ Комисията разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението си дава задължителни указания по прилагането на закона.

Цитираните разпоредби са пряко опровержение на поддържаната от жалбоподателите теза за гражданскоправния характер на правоотношенията между страните, които са извън компетентността на Комисията и не подлежат на контрол от орган на изпълнителната власт. Напротив, упражнената от КЕВР властническа компетентност е израз на законоустановените ѝ регулаторни правомощия, която само косвено се проявява във финансовите условия между страните за извършване на периодичните доставки на електрическа енергия. Дали тези доставки ще се извършват по регулирана или по пазарна цена е поставено в зависимост от преценката и разграничаването на битовите от небитови потребители. Тази преценка се дължи от Комисията в изпълнение на нормативните ѝ задължения и е въпрос по същество.

В конкретния случай противоречието в тезите на страните е във връзка с основателността на отправеното до електроразпределителното и електроснабдителното дружество искане от Ц. Д. за промяна на статута ѝ на клиент от небитов потребител на битов такъв в контекста на твърденията ѝ, че електроснабдявания по пазарни цени обект се ползва за жилищни нужди.

Действащите Общи условия на "ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД са одобрени с решение на КЕВР № 0У-013 от 10.05.2008 г. Към датата на издаване на оспореното решение в т. 2а от § 1 от ДР на ЗЕ предвижда, че "Битов клиент" е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди. В т. 33а на същата разпоредба е дадено определение на понятието "небитов клиент" – клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди. От анализът на двете разпоредби ясно се установява, че разграничението между двата вида потребители е на плоскостта на нуждите, за задоволяването на които се купува/ползва енергията, а не на плоскостта на характера и вида на обекта, като жилищен или стопански.

В т. 1 на чл. 1 от Общите условия е дефинирано и понятието "обект" като всеки обособен по отношение на измерването на електрическа енергия имот на потребител, в който се консумира електрическа енергия. Допълнително се посочва, че обектът е съвкупност от терен, сгради, технологично оборудване, електрически съоръжения и уреди, консумиращи електрическа енергия. И тук, както и в разпоредбите на т. 2а и т. 33 от § 1 от ДР на ЗЕ разграничението на двата вида потребители е поставено в

зависимост от нуждите, за които се "ползва" при потребителите за битови нужди и съответно "купува" при потребителите за стопански нужди енергия. Отделно чл. 6, ал. 1 от Общите условия дава възможност електрическата енергия да се използва от клиента за битови или стопански нужди.

Това разделение на клиентите съответства на дефинициите на Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент от 13.07.2009 г. относно Общите правила за вътрешния пазар на електрическа енергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО, а именно: чл. 2, т. 10 "битов клиент" означава клиент, купувач електроенергия за собствена битова консумация, като изключват търговски или професионални дейности; чл. 2, т. 11 "небитов клиент" означава физическа или юридическо лице, купувач електроенергия, която не е за негови собствени битови нужди и включва производители клиенти на едро.

Настоящият съдебен състав възприема изводите на ответника, които се споделят и в преобладаващата практика на ВАС (Решение № 2083 от 22.02.2024 г. на ВАС по адм. д. № 10922/2023 г., III о., Решение № 2022 от 21.02.2024 г. на ВАС по адм. д. № 9485/2023 г., III о. Решение № 1609 от 12.02.2024 г. на ВАС по адм. д. № 9582/2023 г., III о. Решение № 577 от 18.01.2024 г. на ВАС по адм. д. № 6535/2023 г., III о. Решение № 12403 от 12.12.2023 г. на ВАС по адм. д. № 9537/2023 г., III о., Решение № 12372 от 12.12.2023 г. на ВАС по адм. д. № 8137/2023 г., III о. и др.), че според ЗЕ, който е специален по отношение на ЗУТ, разделението на двата вида клиенти е на плоскостта на различните нужди, които те ще задоволяват със закупената електроенергия, а не на плоскостта на предназначението на обектите, където ще я потребяват. В тази връзка промяната на предназначението на използваната електрическа енергия не следва задължително да се обвързва с промяна на предназначението на обекта по реда и при условията на ЗУТ.

В конкретния случай обект "офис-6" с ИТН 4181838, находящ се на адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] може да се ползва за различни цели и начинът на фактическото му ползване определя вида на доставяната електрическа енергия и съответно - нейната цена. По делото е приложено удостоверение от [община], според което обект с ИТН 4181838 е основно жилище, ползва се за жилищни нужди. Следователно нуждата, която се задоволява със закупената електрическа енергия съответства на начина на ползване на обекта, а именно за битови нужди. Доказателствената стойност на посоченото удостоверение не може да бъде пренебрегната от съда, каквото е искането на жалбоподателите, т.к. то е надлежен информационен източник за обективно съществуващи данни относно вида на потреблението. Приобщаването му към административната преписка е в съответствие с указанията на ВАС в Решение № 8353 от 11.08.2023 г. и Комисията законосъобразно е основала изводите си на него. Друг извод не следва от липсата на промяна в кадастралните данни за обекта. Да се възприеме тезата на жалбоподателите означава в подобни случаи, независимо от наличието на доказателства, че обектът се ползва за жилище и е основно жилище на обитателите, да са изисква от тях инициране на нарочна процедура по ЗКИР. Подобно изискване е прекомерно, създава допълнителна административна тежест и е несъразмерно от гледна точка на правилото на чл. 6, ал. 4 АПК, според което от две или повече законосъобразни възможности следва да се избере тази възможност, която е осъществима най-икономично и е най-благоприятна за държавата и обществото

В обобщение съдът намира оспореното Решение № Ж-1112 на КЕВР за

законосъобразно постановено. Жалбата на "ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД и на "Електроразпределение Юг" ЕАД срещу него е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора следва да се уважи искането на ответника за присъждане на разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение, което съдът на основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. с чл. 144 АПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ определя на 100 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд - София град, III отделение, 75-и състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД, чрез процесуален представител юрк. П. С., срещу Решение № Ж-1112/22.12.2023 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД да заплатят на Комисията за енергийно и водно регулиране сумата от 100,00 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: